

Колко врѣме е останалъ Антонъ въ Сливенъ, като учителъ, вече за втори пжть — не се знае. Имаме основания да вѣрваме, че и въ двата случая тоза е било за много кратко врѣме. Поне така се чете въ редоветѣ на Д-ръ Селимински. Както и да е, отъ Сливенъ Антонъ отива въ Ямболъ, пакъ като учителъ, дѣто го придружилъ и Даскалъ Райно като ученикъ. И тукъ не ще се е задържалъ за дълго. Въ Ямболъ за послѣденъ пжть ще се е убѣдилъ, че „на-праздно се бори, като сѣе върху скали“, както се изразява и д-ръ Селимински и, види се, тукъ рѣшава да напусне българскитѣ срѣди и да си търси прѣхраната тамъ, дѣто съ образованието си ще имъ бжде истински полезенъ. И наистина, отъ Ямболъ Антонъ се озовава въ Цариградъ, пакъ като учителъ, вече на гърци. Нѣщо повече: по негова инициатива, чрѣзъ заинтересуване на мѣстнитѣ търговци — негови съученици — било отворено *търговско грѣцко училище въ о-въ Халки*, което стои и до днесъ. *Прѣвъ неговъ директоръ* е билъ неразбраниятъ ни въ Сливенъ, ни въ Котелъ или Ямболъ *българинъ Антонъ*. Това се види отъ грѣцкия, исторически мемоаръ за манастиря Св. Богородица въ тоя островъ, който билъ обърнатъ на училище, именно на което е билъ прѣвъ директоръ сливенеца Антонъ: „Веднага слѣдъ обръщането на манастиря въ училище, казва се въ горния мемоаръ (вижъ Балабановъ, *op. cit.*), *главенъ учителъ и директоръ* неговъ е билъ нѣкой си Антонъ (Αντωνιος), *родомъ отъ Сливенъ*, ученикъ на Никола Логади, достатъчно вѣщъ слѣдователно, въ елинския езикъ, но привърженникъ, казватъ, на старата метода. Като билъ, обаче, болнавъ, той отишълъ въ Бруса за лѣчение на тамошнитѣ бани, но тамъ се поминалъ слѣдъ като управлявалъ заведението двѣ години“.

Търговското училище въ Халки е било отворено прѣзъ 1830 г. Антонъ, значи, умира въ 1832 г.

Версията, че Антонъ учителствувалъ и въ Богословското училище на сжция островъ, се оборва отъ Марко Балабановъ. Тя се дължи на Славейковъ (Псп., XIV, стр. 101), но Балабановъ твърди, че Богословското училище въ Халки е било отворено прѣзъ 1844 г., а Антонъ умрѣлъ въ 1832 г. (Въ това Богословско училище сж учителствували и други българи: Неофитъ Рилски, Архимандритъ Партений, отъ Дебърско, по-послѣ Кукушки и Нишки епископъ, и Антимъ, по-късно първи български екзархъ).

Не знаемъ, обаче, какъ да примиримъ факта на умирането му въ 1832 г. (което въ сжщностъ не е изрично казано въ грѣцкия мемоаръ, а при това съмнително е дали Антонъ е умрѣлъ въ Бруса тъкмо въ 1832 г., когато отишълъ да се цѣри тамъ), съ извѣстието (Псп. IV, 297; Научно Списание II, год. III, притурка 5), че Антонъ помагалъ и по-правялъ грѣцко-славянската граматика на Иванъ Охридча-